

Ηνωμένον Κράτος των Ιονίων Νήσων

Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

Ηνωμένον Κράτος των Ιονίων Νήσων Stati Uniti delle Isole Ionie (ιτ.)	
1815 – 1864	
	
<u>Σημαία</u>	Έμβλημα
Πρωτεύουσα	<u>Κέρκυρα</u> ^[1] 15,900 ^[2]
Γλώσσες	<u>Ελληνικά</u> ^[3] <u>Ιταλικά</u> κατά περιπτώσεις ^[4]
Πολίτευμα	<u>Ομοσπονδιακή</u> <u>Κοινοβουλευτική</u> <u>Δημοκρατία</u> και <u>Προτεκτοράτο</u>
Ιστορία	
- Ίδρυση	<u>9 Νοεμβρίου 1815</u>
- Ένωση με την Ελλάδα	<u>21 Μαΐου 1864</u>
Νόμισμα	<u>Οβολός Ιονίου</u> (1819-1863)

Το **Ηνωμένο Κράτος των Ιονίων Νήσων** (**Ιταλικά**: **Stati Uniti delle Isole Ionie**, αναφερόμενη και ως **Ιόνιος Πολιτεία**) ήταν ελληνικό ημιαυτόνομο κράτος και προτεκτοράτο του Ηνωμένου Βασιλείου στο Ιόνιο πέλαγος μεταξύ του 1815 και του 1864. Ήταν ένα διάδοχο κράτος της Επτανήσου Πολιτείας.

Το [1850](#) το Κοινοβούλιο των Επτανήσων ψήφισε την Ένωση με την [Ελλάδα](#), αλλά η [Μεγάλη Βρετανία](#) ως εγγυήτρια δύναμη την απέρριψε. Ύστερα από πιέσεις της [Αυστρίας](#) και της [Ρωσίας](#) η ένωση πραγματοποιήθηκε το [1864](#).

Ιστορία

Πριν από τους [Πολέμους της Γαλλικής Επανάστασης](#), τα Ιόνια Νησιά αποτελούσαν μέρος της Δημοκρατίας της Βενετίας. Όταν η [Συνθήκη του Κάμπο Φόρμιο](#) το [1797](#) διαλυθεί, η [Δημοκρατία της Βενετίας](#) προσαρτήθηκε από την [Γαλλική Δημοκρατία](#), όπως και τα γαλλικά διαμερίσματα της Ελλάδος.

Τον Ιούνιο του 1797, η άφιξη των Δημοκρατικών Γάλλων στην Κέρκυρα σημαίνει το τέλος της βενετικής κυριαρχίας τεσσάρων αιώνων και τη διάχυση των ιδεών της Γαλλικής Επανάστασης στα Ιόνια Νησιά.

Μεταξύ του 1798 και του 1799, οι Γάλλοι εκδιώχθηκαν από μια κοινή Ρωσο-οθωμανική δύναμη. Οι δυνάμεις κατοχής ίδρυσαν την [Επτάνησο Πολιτεία](#), που απολάμβαναν σχετική ανεξαρτησία υπό ονομαστική [οθωμανική επικυριαρχία](#) και ρωσικό έλεγχο από το 1800 έως το 1807.

Τα [νησιά του Ιονίου](#) βρίσκονται και πάλι υπό γαλλική κατοχή μετά τις [Συνθήκες του Τιλοσίτ](#) το 1807.

Λίγα χρόνια αργότερα Αγγλία και Γαλλία βρίσκονται πάλι σε εμπόλεμη κατάσταση.

Αναμνηστική φωτογραφία των πληρεξουσίων του [Ιονίου κοινοβουλίου](#) που ψήφισε την ένωση με την Ελλάδα, 5 Οκτωβρίου 1863

Το [1809](#), το [Ηνωμένο Βασίλειο](#) νίκησε τον γαλλικό στόλο στα ανοικτά της Ζακύνθου στις 2 Οκτωβρίου και κατέλαβε την [Κεφαλονιά](#), τα [Κύθηρα](#) και τη [Ζάκυνθο](#). Οι Βρετανοί κατέλαβαν τη [Λευκάδα](#) το [1810](#). Το νησί της [Κέρκυρας](#) παρέμεινε υπό την κυριαρχία των Γάλλων μέχρι το [1814](#).

Η αγγλική σημαία υψώνεται στα κερκυραϊκά φρούρια στις 12 Ιούνη του 1814. Αρχικά τη διοίκηση των Νησιών ασκεί ο στρατηγός Κάμπελ ενώ στα 1816 αναλαμβάνει ύπατος Αρμοστής ο Θωμάς Μαίτλαντ.

Στο [Συνέδριο της Βιέννης](#) συμφώνησαν να τοποθετηθούν τα Ιόνια Νησιά υπό την αποκλειστική προστασία του Ηνωμένου Βασιλείου. Παρά την βρετανική στρατιωτική διοίκηση, η [Αυστριακή Αυτοκρατορία](#) ήταν η εγγυημένη εμπορική κυρίαρχος δύναμη όσο και το Ηνωμένο Βασίλειο. Η διάταξη αυτή επισημοποιήθηκε με την επικύρωση του "συντάγματος του Μαίτλαντ" στις 26 Αυγούστου του [1817](#), το οποίο δημιούργησε μια ομοσπονδία των επτά νησιών, με Αντιστράτηγο τον Θωμά Μαίτλαντ ως ο πρώτος «Κύριος Ύπατος Αρμοστής των Ιονίων Νήσων».

Ανάκτορο Ηνωμένου Κράτους των Ιονίων Νήσων και έδρα της [Ιονίου Γερουσίας](#), θεμέλιος λίθος 1819

Το [Κόμμα των Ριζοσπαστών](#) που ιδρύθηκε το 1848, ήταν το μόνο κόμμα ενάντια στην Αγγλική κατοχή των Ιονίων νήσων και υπέρ της ένωσης με την υπόλοιπη Ελλάδα . Η Αγγλία είχε αναλάβει την προστασία του νέου κράτους που δημιουργήθηκε με την Συνθήκη των Παρισίων το 1815, αλλά αντί για προστασία είχε επιβάλει καθεστώς αποικίας. Οι Ριζοσπάστες ξεσήκωναν τον Επτανησιακό λαό ενάντια στην Βρετανία και υπέρ της ενώσεως. Στις 26 Νοεμβρίου 1850 ο Ριζοσπάστης βουλευτής Ιωάννης Δετοράτος

Τυπάλδος προτείνει στη βουλή ψήφισμα για την ένωση της Επτανήσου με την Ελλάδα το οποίο υπογράφει ακόμα από 11 βουλευτές. Η Βρετανία απάντησε με διωγμούς, συλλήψεις, φυλακίσεις, εξορίες και κλείσιμο εφημερίδων. Ο βουλευτής Ηλίας Ζερβός εξορίζεται στα [Αντικύθηρα](#) και ο Ιωσήφ Μομφεράτος στην [Ερείκουσα](#). Η οργάνωση των Ριζοσπαστών διασπάται σε 2 επιμέρους κόμματα, το κόμμα των Παλιών Ριζοσπαστών, (Κόμμα Αληθινών Ριζοσπαστών), που απέβλεπε σε ένωση με την Ελλάδα, ανεξαρτησία και δικαιοσύνη, με αρχηγούς τον Ηλία Ζερβό-Ιακωβάτο και τον Ιωσήφ Μομφεράτο, και το Κόμμα των Ενωτικών Ριζοσπαστών (Νέοι ριζοσπάστες), ή απλά ενωτικών, που απέβλεπαν μόνο σε ένωση με την Ελλάδα, με αρχηγό τον Κωνσταντίνο Λομβάρδο.

Στις 29 Μαρτίου του 1864 οι εκπρόσωποι του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ελλάδας, της Γαλλία και της Ρωσίας υπέγραψαν τη [Συνθήκη του Λονδίνου](#), με τη δέσμευση της μεταβίβασης των νήσων στην [Ελλάδα](#). Αυτό είχε ως στόχο να ενισχύσει τη βασιλεία του πρόσφατα νεοεγκατασταθέντα βασιλιά [Γεωργίου Α' των Ελλήνων](#). Έτσι στις 28 Μαΐου, με την ανακήρυξη της Ύπατης Αρμοστείας του Κυρίου, τα Επτάνησα ενώθηκαν με την [Ελλάδα](#).

Γλώσσες

Σύμφωνα με το δεύτερο Σύνταγμα της Δημοκρατίας (1803), η Ελληνική ήταν η κύρια επίσημη γλώσσα, σε αντίθεση με την κατάσταση στην [Επάνησος Πολιτεία](#).

Τα [Ιταλικά](#) ήταν ακόμα σε χρήση, όμως, κυρίως για επίσημους σκοπούς από την [Ενετική Δημοκρατία](#). Το μοναδικό νησί στο οποίο τα Ιταλικά (Ενετικά) είχαν μια ευρύτερη εξάπλωση ήταν η Κεφαλονιά, όπου ένας μεγάλος αριθμός των ατόμων που είχαν εγκατασταθεί από την εποχή των [Βενετών](#) είχαν ως κύρια γλώσσα τους την Ιταλική.

Διάρθρωση

Ο θυρεός του Ηνωμένου Βασιλείου περιβαλλόμενος από τα εμβλήματα των επτά νήσων

Οι Ηνωμένες Πολιτείες των Ιονίων Νήσων ήταν μια [ομοσπονδία](#) και περιλάμβανε επτά νησιωτικά κράτη.

Κρατίδιο	Πρωτεύουσα	Βουλευτές
Κέρκυρα (Κορφού)	Πόλη της Κέρκυρας	7
Κεφαλλονιά	Αργοστόλι	7
Κύθηρα (Τσερίγκο)	Πόλη των Κυθήρων	1 ή 2
Ιθάκη	Βαθύ	1 ή 2

<u>Παξοί</u>	<u>Γάιος</u>	1 ή 2
<u>Λευκάδα</u>	<u>Λευκάδα</u>	4
<u>Ζάκυνθος (Ζάντε)</u>	<u>Ζάκυνθος</u>	7

Κυβερνήτες

Η κυβέρνηση διοργανώθηκε υπό τη διεύθυνση του Ύπατου Αρμοστή του Κυρίου, που διορίζονται από το βρετανικό μονάρχη με τη συμβουλή της βρετανικής κυβέρνησης. Συνολικά, δέκα άνδρες υπηρέτησαν με την ιδιότητα αυτή, συμπεριλαμβανομένων του Γουίλιαμ Γκλάντστοουν ως Λόρδος Έκτακτος Ύπατος Αρμοστής .

Τα Ιόνια νησιά είχαν δύο νομοθετικά σώματα, τη Γερουσία, που αποτελούσε αριστοκρατικό όργανο, και την Βουλή.

Το 1818 το σύνταγμα καθιέρωσε επίσης το Ανώτατο Συμβούλιο Δικαιοσύνης, του οποίου ο πρόεδρος ερχόταν στην ιεραρχία αμέσως μετά τον Πρόεδρο της Γερουσίας.

